

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Petra Dukesa a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **Z., spol. s r. o.**, IČO: X., zast. advokátom JUDr. O. K., N., proti žalovanému: **JUDr. J. G.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D. T., a. s., so sídlom Z., IČO: X., **o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty** v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 5K/100/00 na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 45 Cbi/5/2010–59 zo dňa 08. 04. 2011, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Cbi/5/2010 zo dňa 18. 04. 2011 v znení opravného uznesenia č. k. 4 Cb/5/2010-64 zo dňa 24. 05. 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi účelne vynaložené trovy v odvolacom konaní **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 4 Cbi/5/2010–59 zo dňa 18. 04. 2011 rozhodol tak, že vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu obchodnej spoločnosti D. T., a. s. v konkurze vedenom na Krajskom súde v Košiciach od sp. zn. 5 K /100/2000

spoluvlastnícky podiel žalobcu o veľkosti 99/100 v celku na nehnuteľnostiach zapísaných Katastrálnym úradom v Košiciach, Správa katastra Košice na LV č. X. pre kat. územie J., obec K., okres K.. nehnuteľnosti parcelných čísiel určených vo výroku citovaného rozhodnutia a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 214,89 eur.

V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že právny predchodca žalobcu sa návrhom doručeným súdu 19. 08. 2010 domáhal, aby súd zo súpisu majetku konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 K 100/2000 voči úpadcovi D. T., a. s. vylúčil spoluvlastnícky podiel o veľkosti 99/100 k celku na nehnuteľnostiach zapísaných Katastrálnym úradom v Košiciach parcelných čísiel určených v návrhu a začatie konania. Konštatoval, že obchodná spoločnosť B., s. r. o. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti A., s. r. o., že uznesením zo dňa 16. 01. 2011 č. k. 5 K 100/2000-11 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a že podaním zo dňa 13. 01. 2010, 23. 04. 2010 správca konkurznej podstaty rozšíril konkurznú podstatu o špecifikované nehnuteľnosti uvedené v návrhu na začatie konania a to s ohľadom na skutočnosť, že tieto nehnuteľnosti boli podľa LV č. X. v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu vo vlastníctve úpadcu. Uvedené nehnuteľnosti správca konkurznej podstaty doplnil do konkurznej podstaty s poznámkou o nárok žalobcu. V súlade s rozhodnutím súdu podal žalobca dňa 16. 08. 2010 návrh na začatie konania o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty s tým, že v návrhu tvrdil, že ku dňu vyhlásenia konkurzu úpadcu nebol vlastníkom sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. X. minimálne v podiele spoluvlastníckeho podielu 99/100 k celku, a preto v súlade s ustanovením § 6 ods. 2 ZKV tieto nehnuteľnosti do súpisu majetku tvoriaceho konkurznú podstatu úpadcu, nepatria. Konajúci súd konštatoval, že ku žalobe sa žalovaný vyjadril v podaní zo dňa 31. 08. 2010 v ktorom žalovaný tvrdil, že vzhľadom na to, že konkurz na majetok úpadcu D. T., a. s. bol vyhlásený dňa 16. 01. 2010 nemohli byť sporné nehnuteľnosti v uvedenom čase v jeho majetku, keďže notárskou zápisnicou zo dňa 31. 10. 2000 boli prevedené vkladom do základného imania na tretiu osobu. Citoval ustanovenia § 132 ods. 1 zákona č. 40/ 1964 Zb., § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že zistil, že konkurz na majetok úpadcu, Krajský súd v Košiciach vyhlásil uznesením zo dňa 16. 01. 2001 v čase, keď hore uvedené nehnuteľnosti už neboli vo vlastníctve úpadcu, pretože boli pôvodne vo vlastníctve žalovaného ešte pred zmenou obchodného mena Drobný tovar Slovakia, a. s. / dnes D. T., a. s. žalovaný tieto nehnuteľnosti

vložil do základného imania spoločnosti K., spol. s r. o. Košice. Krajský súd Košice uviedol, že žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, avšak podaním zo dňa 11. 04. 2011, ktoré bolo súdu doručené 13. 04. 2011 správca konkurznej podstaty požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní o odročenie pojednávania nepožiadala, preto súd vec prejednal podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. Poukázal na vyjadrenie žalovaného a uviedol, že žalovaný v konaní nepredložil žiadne relevantné dôkazy o svojich tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k návrhu na začatie konania z obsahu, ktorých by bolo zrejmé, že pri rozširovaní súpisu konkurznej podstaty v dňoch 13. 01. 2010 a 23. 04. 2010 postupoval správne. Na základe hore uvedených skutočností, konajúci súd dospel k záveru, že správca konkurznej podstaty do konkurznej podstaty veci zapísal nesprávne, a preto žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Uznesením č. k. 4 Cb/ 5/2010–64 zo dňa 24. 05. 2011 súd vykonal v odôvodnení pri rozpisovaní parciel chybu v písaní.

Žalovaný podaním doručeným súdu 03. 06. 2011 podal v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že sú naplnené dôvody podľa § 221 ods. 1 písmeno f./ O. s. p. a § 205 ods. 2 písmeno a/, b/, c/ O. s. p. Namietal, že súd nevykonal žiaden z dôkazov uvedených vo vyjadrení žalovaného, ktoré chcel žalovaný na pojednávaní predložiť ale tým, že súd konal bez jeho účasti mu bolo toto znemožnené. Zároveň namietal, že súd pochybili, keď nerozhodol o zámene účastníkov na strane žalobcu, keďže žalobca podával žalobu ako A. a v rozsudku je uvedený ako žalobca B., s. r. o. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu 15. 06. 2011 a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vykonané dokazovanie označil sa dostatočne vykonané. Fakt, že žalovaný uvádza dôvody procesného pochybenia označil za bezpredmetný, nakoľko žalovaný bol na pojednávanie predvolaný riadne, nežiadal o odročenie a súd teda nemal žiadnu prekážku, aby vo veci rozhodol. Podľa žalobcu žalovaný v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by relevantne dokázal, že napadnutým rozsudkom prvostupňový súd rozhodol nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel

k záveru, že odvolaniu žalovaného nevyhovelo. Z predložených dôkazov je zrejmé, že žalovaný na pojednávanie bol riadne predvolaný čo žalovaný ani nepopiera, keď svoju neúčast' na pojednávaní písomným podaním ospravedlnil. Z obsahu ospravedlnenia je zrejmé, že žalovaný nežiadal o odročenie pojednávania, a preto prvostupňový súd neporušil ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p., keď v konaní pokračoval bez účasti žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný v podaní, v ktorom svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 18. 04. 2011 ospravedlnil nevyslovil súhlas, aby súd vo veci konal bez jeho prítomnosti je pre posúdenie, či súd mohol konať v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., právne irelevantná.

Námietku žalovaného, že súd sa nezaoberal s dôkazmi, ktoré žalovaný priebežne zabezpečoval a chcel ich na pojednávaní predložiť odvolací súd označil za právne nedôvodnú. Žalovaný ani v odvolacom konaní, žiadne iné dôkazy, ktoré mal v úmysle predložiť nepredložil a bolo jeho vecou, aby v čase od podania žaloby v auguste 2010, si do rozhodnutia v roku 2011 tieto zadovážil a súdu predložil. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, prečo zistenie prvostupňovým súdom vo veci vlastníctva žalobcu sporných nehnuteľností spochybňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odvolanie žalovaného označil za účelové, ktoré žiadnym hodnoverným dôkazom správnosť prvostupňového rozhodnutia nespochybňuje.

Námietku žalovaného, že súd nerozhodol o zámene účastníka na strane žalobcu odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 107 O. s. p., kvalifikoval ako bezpredmetnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s odvolaním sa na výpis z obchodného registra Okresného súdu Košice v záhlaví rozhodnutia odvolacieho súdu za žalobcu označil spoločnosť Z., spol. s r. o.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov podľa § 219 O. s. p. napadnuté rozhodnutie v znení opravného unesenia potvrdil, keďže žalovaný dôvodnosť

odvolania s poukazom na ustanovenia uvedené v odvolaní § 221 ods. 1 písmeno f./ O. s. p. a § 205 ods. 2 O. s. p. žiadnym dôkazom nepreukázal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne účelne vynaložené trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková